

[Hauch.]

som her har været samlet, ser paa Forslagets hele økonomiske og erhvervsmæssige Virkning.

Den Form, man i §13 har givet Forøgelsen af Formuebeskatningen, er ogsaa yderst uheldig, idet den ikke tilnærmelsesvis i samme Grad tager Hensyn til Formuens Afkastning som det Lovforslag, der fra Venstres Side er forelagt her i det høje Landsting som et Forhandlingsgrundlag.

Der er endvidere stillet Forslag om en Forøgelse af en Række Forbrugsskatter. I det Omfang, hvori disse Skatter kan betragtes som rene Luksusskatter, skulde de ikke møde Modstand fra vor Side, naar de Beløb, der indvindes, fandt Anvendelse under en Form, som vi maatte finde rigtig og forsvarlig. Vi har altid haft den Opfattelse, at Benzinskattens Beløb burde anvendes til Vejene, og vi skulde ikke have noget at indvende imod, at man forøgede Benzinskatten, hvad vi ogsaa selv har stillet Forslag om, naar Skatten anvendtes til Lettelser af de store Udgifter i Amt og Kommune. Derimod finder vi det ganske urimeligt at anvende denne Skatteforøgelse til Arbejdsløshedsunderstøttelse og Krisehjælp. Det er for øvrigt i denne Forbindelse ikke uinteressant, at vi for ganske nylig her i det høje Ting har haft en Forhandling om dette Spørgsmaal. Jeg savner i Øjeblikket den højtærede Trafikminister, men det er muligt, at vi senere faar Lejlighed til at se ham under denne Forhandling, og det vilde ikke være uinteressant at sammenholde hans Udtalelser forleden Dag med det, der her foreligger.

De i § 18 foreslaaede forhøjede Sats af Tolden paa Æbler, Pærer og Kvæder er jo rene Beskyttelsessatser, der medfører Fordyrelse af nærende og sunde Fødemidler for Befolkningen, og vi kan ikke finde disse Toldforhøjelser rimelige og berettigede. I det hele kan der under de nuværende vanskelige erhvervspolitiske Forhold være Grund til at vise Forsigtighed, og vi maa for vort Vedkommende ønske en Forhandling med den højtærede Udenrigsminister om disse Forhold, en Forhandling, der vistnok bedst og ogsaa rigtigst sker i et Udvalg. Jeg skal af den Grund ved Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, men for at forebygge enhver Misforstaaelse skal jeg straks tilføje, at vi er villige til at tilendebringe denne Udvalgsbehandling saa hurtigt, som det overhovedet er muligt, for at imødekomme Flertallets Ønske om at faa

dette Lovværk, som vi ikke finder særlig Behag i, til at træde i Kraft.

Vedrørende Ændringerne i Militærvæsenet i § 19, hvorved der opnaas en Besparelse paa Finansloven paa 2,3 Mill. Kr., ja, saa skal jeg med Interesse afvente den saglige Motivering for denne Ændring, som jeg maa forudsætte vil fremkomme fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, idet jeg erindrer, at vi her i Tinget adskillige Gange har haft Lejlighed til at drøfte disse Spørgsmaal og høre den ærede konservative Ordførers og hans Partis Opfattelse deraf. For vort Vedkommende har vi givet Udtryk for, at vi er villige til at forhandle om en Nyordning af vort Militærapparat, hvorigenem vi mener, at der kan opnaas væsentlige Besparelser, men vi nærer ganske vist den Opfattelse, hvad vi ogsaa har givet Udtryk for baade i Folketinget og her i Tinget, at saadanne Besparelser maa være knyttet til en Nyordning af vort Lands Forsvar.

Vi er fra Venstres Side imod dette Lovforslag, fordi vi føler os fuldkommen overbevist om, at som øjeblikkelig Krisehjælp for Landbruget vil det vise sig at være ganske utilstrækkeligt, og vi henviser her til vort Forslag, som vil yde en langt større og langt mere virkningsfuld øjeblikkelig Hjælp. Vi er imod Lovforslaget, fordi vi finder, at Dækningen for Udgifterne for en væsentlig Del fremskaffes paa et Grundlag, som er urigtigt og uretfærdigt mod Befolkningen. Vi beklager dette Lovforslag og dette Forlig, fordi vi ser, at de tre allierede Partier ikke har Øjnene aabne for, hvad det egentlig er, den nuværende økonomiske Tid kræver. Indenfor alle Kredse af Landbefolkningen har det længe staaet klart, at de nuværende Indtægtsmuligheder ikke kunde bære de mægtige offentlige Udgifter og andre Omkostninger, som vi slæber paa fra Inflationstidens unormale økonomiske Forhold. Landbefolkningens Repræsentanter i Landboforeninger og Husmandsforeninger har sagt det tydeligt og klart, endogsaa i to Fællesudtalelser i det sidste Aar, og saa vidt jeg ved, fandt disse Fællesudtalelser fuld Forstaaelse og fuld Genklang i hele Landbefolkningen.

Rummer Lovforslaget da slet ingen Hensyntagen til disse berettigede Krav? Jo, paa eet Punkt er der et Tilløb til en Imødekommen, nemlig med Hensyn til Besparelsen paa ca. 2,3 Mill. Kr. paa Militærbudgetterne, men i øvrigt gaar de foreliggende Forslag stik imod det, der skulde og burde ske, dersom man vil have